

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกกิจกรรมร่วมทางวาจา ระหว่าง นักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูง กับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาไทย ในห้องเรียน ๕๐ ห้องเรียน ของนักศึกษาฝึกสอนที่เป็นประชากร ๕๐ คน คนละ ๑ ครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐-๔๕ นาที โดยใช้แบบวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของแฟลน เดอร์ส ดังมีรายละเอียดในการดำเนินงานกล่าวไว้ในบทที่ ๓ ได้ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น ๔๐,๘๘๓ รหัส รหัสของนักศึกษาฝึกสอนแต่ละคนอยู่ระหว่าง ๖๓๖-๘๗๖ รหัส โดยเฉลี่ยแล้วมีพฤติกรรมทางวาจาในแต่ละห้องเรียน ๘๑๕ รหัส ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรมมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. นักศึกษาฝึกสอนใช้อิทธิพลทางอ้อมในการสอน ๒๐.๕๙ %
๖. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาในการกระตุ้นในการสอน ๖.๕๔ %
๗. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาในการควบคุมพฤติกรรมในการสอน ๑๒.๙๐ %
๘. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาในการบรรยาย(มากที่สุด) ๒๐.๐๗ %
๙. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาในการยอมรับความรู้สึกของนักเรียน(น้อยที่สุด).๑๔ %
๑๐. นักเรียนใช้เวลาพูดเป็นรายบุคคล(มากที่สุด) ๔.๖๒ %
๑๑. นักเรียนใช้เวลาพูดแสดงความคิดเห็นริเริ่ม(น้อยที่สุด) .๑๕ %
๑๒. กิริยาร่วมทางวาจาที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษได้แก่ พฤติกรรมในช่อง
ที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓ % ขึ้นไปมี ๔ ช่อง คือ ๔-๘ (๓.๕๘), ๔-๔ (๓.๙๘)
๘-๘ (๔.๑๐), ๔-๘ (๔.๘๕), ๘-๘ (๕.๓๓), ๖-๖ (๕.๙๙),
๘-๘ (๘.๑๐), ๑๐-๑๐ (๘.๕๓), ๕-๕ (๑๖.๐๓) ตามลำดับ
๑๓. การนำความคิดเห็นหรือคำตอบของนักเรียนมาใช้ประโยชน์ได้แก่พฤติกรรม
ที่ตกในช่อง ๓-๓ ปีเพียงร้อยละ .๓๑ ของเวลาทั้งหมด
๑๔. พฤติกรรมทางวาจาในช่อง ๖-๖, ๖-๗, ๗-๖ และ ๗-๗ มีร้อยละ
๕.๙๙, .๑๔, .๒๓ และ ๑.๐๖ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๒
ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีปัญหาทางด้านริเริ่มเกิดขึ้นในห้องเรียนพอสมควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงความถี่โดยเฉลี่ยของกิริยาร่วมทางวาจาในการเรียนการสอนภาษาไทยของ
นักศึกษาฝึกสอน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	
๑	.๕๒	.๐๔		.๑๒	.๑๒	.๑๗		.๐๗						.๐๔	.๐๖
๒	.๐๖	๒.๙๐	๑.๒๒	๑๗.๒๐	๑๒.๗๖	๔.๖๔	.๖๖	๑.๖๐	.๒๔	.๐๒	.๐๒	.๑๐	๒.๔๔	.๗๖	
๓	-	.๐๒	๒.๕๗	๑.๕๐	.๙๔	.๖๔	.๐๔	.๐๖	-	-	-	.๐๗	.๒๖	.๐๖	
๔	.๐๗	.๐๗	.๐๕	๓๒.๖๐	๑.๕๐	๒.๕๒	.๕๒	๒๙.๕๐	๓๙.๖๖	๑.๐๕	.๙๗	.๐๔	๔.๕๖	๓.๖๔	
๕	-	.๐๖	-	๒๐.๑๒	๑๓๑.๔๒	๖.๑๐	.๔๐	.๓๗	.๓๗	.๐๔	๑.๕๐	.๒๖	๒.๑๗	๑.๗๒	
๖	.๑๐	.๒๐	-	๔.๙๔	๓.๒๗	๕๙.๐๗	๑.๑๖	๖.๙๒	๑.๕๖	๖.๕๖	๔.๑๒	.๐๗	๑๐.๙๐	๒.๙๐	
๗	-	.๑๒	-	๑.๒๐	.๗๗	๑.๗๖	๗.๗๒	.๕๒	-	.๒๔	-	.๑๐	.๕๖	.๓๒	
๘	.๓๐	๒๐.๓๗	๑.๕๐	๑๑.๑๖	๒.๑๔	๔.๑๔	๑.๓๔	๓๓.๖๐	.๑๐	.๐๒	.๐๔	.๐๒	๑.๗๒	๒.๒๗	
๙	.๐๔	๒๐.๓๒	.๕๔	๑๒.๒๖	๔.๗๒	๒.๗๐	.๒๗	.๑๔	๙.๕๗	.๐๒	-	.๑๐	.๙๐	.๒๐	
๑๐	-	.๙๔	-	๑.๕๖	.๓๗	๕.๙๗	.๒๗	.๑๖	.๐๖	๖๖.๕๐	.๗๔	-	.๑๖	.๖๔	
๑๑	-	.๕๖	-	๑.๕๖	๑.๗๐	๒.๖๗	.๓๐	.๐๗	.๐๒	.๖๔	๔๓.๗๒	-	.๐๗	.๑๒	
๑๒	-	.๐๒	.๓๖	.๐๔	.๓๗	.๐๒	-	.๐๒	-	-	-	.๓๔	.๐๖	-	
๑๓	.๐๖	.๓๐	.๐๔	๙.๑๔	๒.๕๒	๗.๑๔	.๖๔	๒.๙๔	.๒๔	๑.๕๗	.๒๐	.๐๗	๖๙.๑๐	.๐๔	
๑๔	-	.๐๗	-	๓.๕๖	๑.๖๖	๒.๕๒	.๒๗	๓.๙๔	.๐๖	.๙๐	.๐๔	.๐๔	.๐๖	๑๖.๙๐	
รวม	๑.๐๖	๔๕.๗๒	๖.๑๗	๑๑๔.๖๖	๑๖๕.๕๖	๕๑.๓๐	๑๔.๕๒	๙๗.๙๔	๔๙.๗๐	๙๙.๑๖	๕๑.๕๖	๑.๒๔	๙๒.๙๒	๒๙.๓๔	

รวมความถี่เฉลี่ย - ๔๑๙.๖๖

จากตารางนี้ ค่าเฉลี่ยของกิริยาร่วมทางวาจาของนักศึกษาฝึกสอนมีความถี่ประมาณ ๔๑๙ ครั้ง

จำแนกความถี่ตามประเภทของการพูดได้ดังนี้

๑. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาพูดรวม	๔๓๙	ครั้ง
พูดยอมรับความรู้สึกของนักเรียน	๑	ครั้ง
พูดชมเชยสนับสนุนให้กำลังใจนักเรียน	๔๖	ครั้ง
พูดยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้	๖	ครั้ง
การถามคำถามนักเรียน	๑๑๖	ครั้ง
การบรรยาย	๑๖๕	ครั้ง
การให้แนวทางหรือออกคำสั่ง	๔๑	ครั้ง
การวิจารณ์หรือการใช้อำนาจของครู	๑๔	ครั้ง
๒. นักเรียนใช้เวลาในการพูดรวม	๒๕๘	ครั้ง
พูดเป็นรายบุคคล	๗๙	ครั้ง
พูดเป็นหมู่	๕๐	ครั้ง
อ่านเป็นรายบุคคล	๗๗	ครั้ง
อ่านเป็นหมู่	๕๑	ครั้ง
พูดริเริ่ม	๑	ครั้ง
๓. การเขียนและการสับสนวนวาย	๑๒๒	ครั้ง
การเขียนอย่างมีวัตถุประสงค์	๙๓	ครั้ง
การเขียนอย่างไม่มีวัตถุประสงค์และการสับสนวนวาย	๒๙	ครั้ง

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบอัตราส่วนต่าง ๆ ของกิจกรรมทางวาจา ระหว่างนักศึกษาฝึกสอน
กับนักเรียน (จำแนกตามชั้นเรียน)

อัตราส่วนของกิจกรรมทางวาจา	รวม ทั้งสิ้น	ป.๕	ป.๖	ป.๗	ค่า H
อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาพูดของนักศึกษาฝึกสอน กับการใช้เวลาพูดของนักเรียน	๑.๗๑	๑.๗๕	๑.๘๕	๑.๕๒	๑.๕๐
อัตราส่วนระหว่างการให้นักเรียนพูดเป็นรายบุคคล กับการให้นักเรียนพูดเป็นหมู่	.๖๑	.๕๘	.๖๑	.๖๔	๑.๔๙
อัตราส่วนระหว่างการให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล กับการให้นักเรียนอ่านเป็นหมู่	.๖๐	.๕๘	.๗๐	.๕๒	๔.๒๑
อัตราส่วนระหว่างการกระตุ้นกับการควบคุมพฤติกรรม ของนักเรียน	.๓๓	.๒๘	.๓๗	.๓๕	๓.๑๔
อัตราส่วนระหว่างการพูดริเริ่มของนักเรียนกับเวลา ที่นักเรียนพูดทั้งหมด	.๐๐๔	.๐๐๓	.๐๐๖	.๐๐๔	๓.๓๒
อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาบรรยายกับการใช้ เวลาพูดทั้งหมดของนักศึกษาฝึกสอน	.๓๗	.๓๗	.๔๐	.๓๕	.๖๒
อัตราส่วนระหว่างการใช้อิทธิพลทางอ้อมกับการ ใช้อิทธิพลทางตรงของนักศึกษาฝึกสอน	.๓๘	.๓๖	.๔๐	.๓๙	๑.๕๐

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่า ค่า H ที่ได้จากการทดสอบ < ๕.๙๙ ทั้งหมด แสดงว่า
ชั้นเรียนต่างกันไม่ทำให้อัตราส่วนต่าง ๆ ของกิจกรรมทางวาจา ระหว่างนักศึกษาฝึกสอนกับ
นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ (๑/๒๐)

(๒)

ตารางที่ ๗ แสดงค่าร้อยละของการใช้เวลาพูดในการสอน เน้นเนื้อหาของนักศึกษาฝึกสอน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	รวม
๑				.๐๑	.๐๑													
๒				๒.๒๒	๑.๕๖													
๓				.๑๗	.๑๑													
๔	.๐๑	.๐๑	.๐๑	๓.๕๗	.๑๗	.๓๑	.๐๕	๓.๕๗	๔.๕๔	.๑๓	.๑๒	.๐๑	.๕๖	.๔๔	๑๔.๑๑			
๕	-	.๐๑	-	๒.๕๕	๑๖.๐๓	.๗๔	.๐๕	.๐๕	.๐๕	-	.๑๗	.๐๓	.๒๗	.๒๑	๒๐.๐๗			
๖				.๕๗	.๔๐													
๗				.๑๕	.๑๑													
๘				๑.๓๖	.๒๖													
๙				๑.๕๐	.๕๕													
๑๐				.๑๕	.๐๕													
๑๑				.๑๕	.๒๒													
๑๒				.๐๑	.๐๕													
๑๓				.๗๗	.๓๑													
๑๔				.๕๒	.๒๐													
รวม				๑๔.๑๑	๒๐.๐๗													

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า

๑. นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาพูดในการสอนเน้นเนื้อหาถึงร้อยละ ๓๔.๑๔ ของเวลาทั้งหมด โดยแยกเป็นการใช้เวลาในการถามร้อยละ ๑๔.๑๑ และใช้เวลาในการบรรยายร้อยละ ๒๐.๐๗

๒. อัตราส่วนการใช้คำถามของครูเมื่อเปรียบเทียบกับการบรรยายหรืออธิบายเท่ากับ .๔๑ หรือใช้การถามร้อยละ ๔๑ ใช้การบรรยายร้อยละ ๕๙

ตารางที่ ๘. แสดงค่าร้อยละของวิธีการที่นักศึกษาฝึกสอนมีปฏิกริยาตอบสนองคำพูดของนักเรียน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	
๑																							
๒																							
๓																							
๔																							
๕																							
๖																							
๗																							
๘																							
๙																							
๑๐																							
๑๑																							
๑๒																							
รวม	.๐๕	๒.๖๗	.๒๔	๓.๒๕	๑.๔๒	๒.๕๐	.๓๔																

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาฝึกสอนตอบสนองคำพูดของนักเรียนโดยใช้
 อิทธิพลทางอ้อม (บริเวณ ก.) ร้อยละ ๖.๒๕ และอิทธิพลทางตรง (บริเวณ ข.) ร้อยละ ๔.๖๖
 หรือคิดเป็นอัตราส่วนการใช้อิทธิพลทางอ้อมกับอิทธิพลทางตรงตอบสนองคำพูดของนักเรียน เท่ากับ

ตารางที่ ๔ แสดงค่าร้อยละของลักษณะการพูดของนักเรียน

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖
๑									.๐๑	-	-	-	-	-	-	-
๒								.๒๐	.๐๓	-	-	-	-	.๐๑	-	-
๓								.๐๑	-	-	-	-	-	.๐๑	-	-
๔							ก	๓.๔๘	๔.๘๔	.๑๓	.๑๒	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
๕								.๐๕	.๐๕	-	.๑๗	.๐๓	.๐๓	.๐๓	-	-
๖								.๘๔	.๑๘	.๘๐	.๕๐	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
๗								.๐๖	-	.๐๓	-	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
๘								๔.๑๐	.๐๑	-	-	-	-	-	-	-
๙								.๐๒	.๙๒	-	-	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
๑๐							ข	.๐๒	.๐๑	๘.๑๐	.๐๑	-	-	-	-	-
๑๑								.๐๑	-	.๐๘	๕.๓๓	-	-	-	-	-
๑๒								-	-	-	-	-	.๐๕	.๐๕	-	-
๑๓								.๓๖	.๐๓	.๑๘	.๐๒	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
๑๔								.๕๖	.๐๑	.๐๙	-	.๐๑	.๐๑	.๐๑	-	-
รวม								๙.๖๒	๖.๐๘	๙.๔๑	๖.๒๔	.๑๕	.๑๕	.๑๕	-	-

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า

๑. นักเรียนพูดตอบสนองหลังจากที่นักศึกษาฝึกสอนพูด (บริเวณ ก.) ร้อยละ ๑๑.๕๙ และนักเรียนพูดตอบคำถาม เป็นหมู่ร้อยละ ๔.๘๔ รองลงมาได้แก่นักเรียนพูดตอบคำถาม เป็นรายบุคคลร้อยละ ๓.๔๘

๒. นักเรียนพูดต่อเนืองกัน (บริเวณ ข.) ในลักษณะต่าง ๆ มีร้อยละ ๑๘.๖๘
ลักษณะการพูดต่อเนืองกันมากที่สุด คือการอ่านเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการขัดจังหวะจากนักศึกษา
ฝึกสอนคิดเป็นร้อยละ ๘.๑๐

๓. นักเรียนพูดตอบคำถามนักศึกษาฝึกสอน (พฤติกรรมช่อง ๔-๘, ๔-๘, ๔-๘, ๔-๘ และ ๔-๘) คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๘ เป็นการตอบคำถามในแนวแคบเกือบทั้งหมดคือ ร้อยละ ๘.๕๗

๔. นักเรียนใช้เวลาในการพูด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๑ ของเวลาทั้งหมด และใช้เวลาในการพูดแสดงความคิดริเริ่มคิดเป็นร้อยละ ๑๑

๕. นักเรียนใช้เวลาในการพูดเป็นรายบุคคลคิดเป็นร้อยละ ๘.๖๒ และนักเรียนใช้เวลาพูดเป็นหมู่คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๘

๖. นักเรียนใช้เวลาในการอ่านเป็นรายบุคคลคิดเป็นร้อยละ ๘.๔๑ และนักเรียนใช้เวลาในการอ่านเป็นหมู่คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

